

541.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 7 maja 1924 r.

dotyczące wykonania ustawy z dn. 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej tudzież ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej powyższej ustawy na obszar województw: śląskiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego, powiatów: grodzieńskiego i wołkowyskiego, jak również gmin: białowieskiej, suchopolskiej i masiewskiej województwa białostockiego oraz powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brastawskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego ziemi Wileńskiej.

Na zasadzie art. 6 i 15 ustawy z dn. 26 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 180) w przedmiocie urządzania loterii i założenia Polskiej Państwowej Loterii Klasowej tudzież na zasadzie art. 2 ustawy z d. 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 131, poz. 1063) o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy loteryjnej z dn. 26 marca 1920 r. na obszary wskazane w nagłówku zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd i kierownictwo monopolu loteryjnego, a w szczególności Polskiej Państwowej Loterii Klasowej powierza się na całym obszarze Rzeczypospolitej generalnej dyrekcji Loterii Państwowej, utworzonej przy Ministerstwie Skarbu.

§ 2. Plan Państwowej Polskiej Loterii Klasowej rozgrywa się w 5 klasach. W ciągu roku przeprowadza się dwa plany loterii klasowej.

§ 3. Ilość losów, cenę, wysokość prowizji rozsprzedawców, wysokość dochodu Skarbu Państwa dla każdej klasy ustala na wniosek generalnej dyrekcji Loterii Państwowej — Minister Skarbu.

§ 4. Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej obsadza kolektury loterii klasowej oraz skutecznie rozdziela losów między kolektorów do rozsprzedaży.

§ 5. Prawo udzielania pozwolenia na urządzenie jednorazowych loterii pieniężnych i to tylko wyłącznie na cele dobroczynności i użyteczności publicznej zastrzega się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Prawo udzielania pozwoleń na urządzenie loterii fantowej, t. j. gier loteryjnych, przy których ciągnięciu wygrane składają się z przedmiotów ruchomych, z wyjątkiem gotówki, papierów wartościowych, przedmiotów monopolu państwowego i przy których osiągnąć można jakiś dochód, jak również pozwoleń na t. zw. koła szczęścia i gry tombolowe, przysługuje generalnej dyrekcji Loterii Państwowej,

względnie władzom skarbowym I i II instancji, a mianowicie:

- a) przy kapitale gry do 500 złotych włącznie właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów względnie dyrekcji okręgu skarbowego;
- b) przy kapitale gry ponad 500 zł. do 1000 zł. włącznie właściwej izbie skarbowej;
- c) przy kapitale gry ponad 1000 zł. generalnej dyrekcji Loterii Państwowej.

Pozwolenia te będą udzielane po porozumieniu się w razie potrzeby z miejscową państwową władzą administracyjną I lub II instancji i po zasięgnięciu za pośrednictwem tych władz opinii o osobach urządzających loterję. O udzielenie pozwolenia należy w każdym wypadku zawiadomić właściwą państwową władzę administracyjną.

§ 7. Prośby o pozwolenia na urządzenie loterii wymienionych w § 6 należy wносить do właściwej władzy skarbowej podając w nich:

- 1) ilość losów, które mają być wydane,
- 2) cenę losu,
- 3) ogólną wartość wygranych,
- 4) cel, na który ma przypaść czysty dochód i
- 5) termin ciągnięcia.

Podania te podlegają opłacie stemplowej oznaczonej w taryfie opłat stemplowych od podań.

§ 8. Opłata koncesyjna za udzielenie pozwolenia wynosi 10% ogólnej sumy wkładek gry (kapitału gry).

Pozwolenia urzędowe na urządzenie loterii podlegają opłacie stemplowej dla świadectw urzędowych w wysokości oznaczonej w taryfie opłat stemplowych.

§ 9. Nadzór nad działalnością tych loterii i nad dopełnieniem warunków koncesji należy do właściwego urzędu akcyz i monopolów względnie dyrekcji okręgu skarbowego.

§ 10. Władze skarbowe, udzielające w myśl § 6 zezwolenia na urządzenie loterii, obowiązane są przedkładać odpisy udzielonych pozwoleń generalnej dyrekcji Loterii Państwowej, która prowadzi wykaz udzielonych pozwoleń z wyszczególnieniem ilości tych loterii i sumy kapitałów gry.

§ 11. Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegają karom, przewidzianym w art. 12 ustawy z dn. 26 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 180) w trybie, tamże wskazanym.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*